

detfor 9—30 Rd. og 20—45 Rd. istedetfor 18—45 Rd.

Almindelige Bestemmelser.

Til § 31.

Denne § er ordlydende eens med Lovens § 46.

Til § 32.

Da man har meent, at Capitterne V. om den overordentlige Forsørgelse af Krigsinvaliderne m. m., VI. om Pensioneringsmidlerne og VII. om Bestyrelsen bør holdes udenfor Revisionen af Loven af 9de April 1851, er der optaget en Bemærkning herom foran i Sen, i hvilken desuden findes det fornødne Forbehold med Hensyn til Rettigheder, der ere erhvervede i Henhold til Loven af 9de April 1851 uden at faae fornyet Hjemmel i den eventuelle Lov.

Til § 33.

Med Hensyn til denne § skal kun bemærkes, at man ifølge Forholdets egen Bestaffenhed har anseet det for uundgaelig nødvendigt, at det ved saadanne Omreguleringer af de i Henhold til § 12 b. (jfr. § 15) bestemte Forsørgelsesbeløb, som i § 14 i Loven af 9de April 1851 allerede ere foreskrevne paa Grund af indtrædende Forandring i de i denne sidstnævnte § omhandlede Forhold, eller fordi Forsørgelsen hidtil kun har været tilstaaet for et Aar ad Gangen, efter den eventuelle Lovs Udstedelse maa blive denne og ikke Loven af 9de April 1851, der kommer til Anvendelse.

Til § 34.

I denne § er optaget en Bestemmelse om, at de Pensionister, hvis Pension er fastsat efter Loven af 9de April 1851 eller fremtidig bliver fastsat enten efter den nævnte Lov (nemlig i Henhold til det i Forslagets § 32 tagne Forbehold) eller efter den eventuelle Lov, og som indtil deres Afskedigelse have oppebaaret den i Kongeligt aabent Brev af 1ste Juni 1843 hjemlede, til Besiddelse af Hæderstegnet for 25 Aars god Tjeneste knyttede Gave af 10 Rd. aarlig, skulle beholde denne som Tillæg til deres Pension, saaledes at dette Tillæg udredes af den almindelige Fond ligesom selve Pensionen. Da dette allerede er Tilfældet med alle Paagældende, der ere afskedigede før August 1863, og da den paagældende Douceur ved de senere Finantslove paa Marineministeriets Budget er bleven bevilget til alle Vedkommende, der ere blevne afskedigede efter August Maaned 1863, og det altsaa tør forudsættes, at lignende Bevilling ogsaa fremdeles vilde blive given, gaaer Forslaget i Virkeligheden kun ud paa den Ompostering, at Douceurerne til de Pensionerede udgaae af Marineministeriets Budget og overføres paa Budgettet for Pensioneringen af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Classer Uigestillede af Hæren og Søværnet og for Invalidforsørgelsen, hvor de synes at have deres naturlige Plads. At Enken ikke kan være berettiget til at faae sin Pension forhoiet af Hensyn til, at Manden oppebar den nævnte Douceur, ansees for en Selvfølge; men naar denne Douceur gaaer over til at blive behandlet som et Tillæg til Mandens Pension, og Enkens Pension ifølge Lovens almindelige Regel skal udgjøre $\frac{1}{4}$ af sidstnævnte, turde en udtrykkelig Bestemmelse som den i Slutningen af Sen være nødvendig.